

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Ndarishikanye Alexandre,
reprezentat de avocata Bîrcă Ludmila,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Ndarishikanye Alexandre împotriva Inspectoratului General
pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil
și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 10 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-793/25
NR. PIGD 2-23142309-01-3ra-19112025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. C. Guzun
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval

25 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Ndarishikanye Alexandre, reprezentat de avocata Bîrcă Ludmila,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 05 octombrie 2023, avocatul Bîrcă Ludmila în numele lui Ndarishikanye Alexandre, depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație solicitând anularea deciziei nr. decizia nr. 5571/23/DAA din 29 august 023, emisă de Direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a fost respinsă a cererea de azil a lui Ndarishikanye Alexandre și obligarea Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație să-i acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova.

2. În motivarea acțiunii Ndarishikanye Alexandre, a menționat că, s-a născut la data de XXXXX, în provincia XXXXX, XXXXX, este de naționalitate XXXXX și de religie XXXXX.

3. Reclamantul a susținut că motivul plecării sale din XXXXX a fost determinat de agresiuni și urmăriri din partea autorităților de stat, precum și a persoanelor care colaborează cu forțele de ordine. Acesta declară că a fost răpit și agresat de doi colaboratori ai poliției, asistați de alte patru persoane, fiind urcat cu forța într-un autovehicul al poliției.

4. Potrivit relatărilor sale, a fost transportat până la frontiera de stat a XXXXX, unde urma să fie predat rebelilor congolezi care luptă împotriva statului XXXXX. Reclamantul precizează că în momentul ajungerii la frontieră, autovehiculul a fost oprit de patrula militară de frontieră, intervenția căreia a permis eliberarea sa.

5. Ulterior, temându-se pentru siguranța sa, reclamantul s-a ascuns aproximativ 15 zile pe un șantier din apropierea frontierei, timp în care familia și un prieten i-au perfectat o viză electronică, cu ajutorul căreia a reușit să părăsească teritoriul XXXXX.

6. De asemenea, a comunicat că, la 9 noiembrie 2022, autoritățile naționale au emis un mandat de arest pe numele său, despre existența căruia a aflat de la unchiul său, angajat al poliției. Totodată, reclamantul afirmă că reprezentanți ai forțelor de ordine s-au deplasat de mai multe ori la domiciliul părinților săi pentru a-l reține, însă aceștia le-au declarat că nu cunosc locul aflării sale.

7. La 20 noiembrie 2022 Ndarishikanye Alexandre a părăsit teritoriul Republicii XXXXX, deplasându-se inițial în Rwanda, ulterior sosind pe teritoriul Republicii Moldova.

8. Referitor la motivele solicitării azilului, reclamantul a declarat că se teme pentru viața și integritatea sa personală în cazul revenirii în țara de origine, având în vedere că anterior a fost urmărit și agresat de autoritățile de stat din XXXXX.

9. A indicat reclamantul că, la data de 10 octombrie 2022, a intrat în Republica Moldova, tranzitând Turcia, în scopul găsirii unui loc de muncă și protejării vieții sale, achitând în acest scop suma de 5 000 de dolari pentru a putea părăsi țara de origine.

10. La 24 noiembrie 2022 reclamantul s-a adresat Direcției azil și apatridie cu cerere de acordare a protecției internaționale, fiind constatată calitatea sa de cetățean al XXXXX aflat în afara țării de origine.

11. A notat reclamantul că, întoarcerea sa în XXXXX ar prezenta un risc real pentru viața și libertatea sa, întrucât se teme de reținerea și arestarea de către autoritățile statului, precum și de posibile consecințe grave ca urmare a incidentelor anterioare. Prin urmare, reclamantul a solicitat protecția internațională pe teritoriul Republicii Moldova, invocând circumstanțele specifice care îi afectează siguranța personală și imposibilitatea de a se întoarce în mod sigur în țara de origine.

12. A mai indicat că din motivarea deciziei se observă faptul că Direcția azil și apatridie din cadrul Inspectoratului General Pentru Migrație al MAI nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii de oferire a unei protecții pe teritoriul Republicii Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 19 martie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată înaintată de către Ndarishikanye Alexandre, reprezentată de avocatul Bîrcă Ludmila, a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La data de 27 martie 2025, avocata Bîrcă Ludmila, în interesele lui Ndarishikanye Alexandre, a contestat cu apel hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 martie 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 10 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocata Bîrcă Ludmila, în interesele lui Ndarishikanye

Alexandre, și s-a menținut hotărârea din 19 martie 2025, a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

16. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, nr. 5571/23/DAA din 29 august 2023, prin care, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, a fost respinsă cererea sa de acordare a unei forme de protecție sub formă de azil.

17. Totodată, instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei nu rezultă că, Ndarishikanye Alexandre ar fi fost supus unor acte de persecuție, amenințări sau tratamente inumane ori degradante din partea autorităților statului XXXXX, iar, din declarațiile acestuia, se constată că, plecarea din țara de origine s-a produs din motive personale și de siguranță generală, nefiind determinată de o temere individuală de persecuție pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice.

18. Instanța de apel a notat că Ndarishikanye Alexandre, nu a demonstrat faptul, că ar fi fost supus unor tratamente contrare prevederilor articolului 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și nici nu a fost constrâns să părăsească teritoriul statului XXXXX. Prin urmare, circumstanțele invocate nu întrunesc criteriile legale pentru recunoașterea statutului de refugiat și, respectiv, pentru acordarea unei forme de protecție internațională. Or, statutul de refugiat nu este bazat doar pe simpla existență a unei stări de spirit a solicitantului de azil, dar, și de situația obiectivă pe care acesta se bazează. Prin urmare, instanța de apel a consideră că Ndarishikanye Alexandre nu se afla în atenția autorităților și nu reprezenta un pericol pentru statul XXXXX.

19. Instanța de apel a reținut că, în urma examinării notei de interviu, s-a constatat că reclamantul nu face parte dintr-un partid politic, nu a suferit vreo condamnare în țara de origine și nu a fost arestat, reținut sau judecat, ceea ce indică faptul că nu a fost supus unor persecuții în sensul art. 46 din Legea nr. 270/2008 și nici unor amenințări directe, plecând din țara de origine din alte considerente.

20. Mai mult, cu referire la informația conform căreia solicitantul ar fi fost răpit, instanța de apel a notat că, nu este plauzibilă, întrucât acesta nu a furnizat detalii concrete sau probe în sprijinul acestor afirmații, prezentând doar informații generale. De asemenea, solicitantul a avut posibilitatea de a se adresa agențiilor de protecție, inclusiv autorităților statului, partidelor sau organizațiilor internaționale, fără a demonstra că aceste demersuri au fost imposibil de realizat.

21. În context, din conținutul notei de interviu se atestă că, la întrebarea consilierului de eligibilitate dacă solicitantul ar fi avut probleme cu autoritățile de stat sau cu societatea, ultimul a răspuns negativ. S-a mai constatat că solicitantului

i s-a refuzat inițial intrarea pe teritoriul Republicii Moldova la punctul de trecere Aeroportul Chișinău, pe motiv că nu îndeplinea scopul intrării. Ulterior, acesta a solicitat azil, fapt ce indică că cererea a fost depusă abuziv, având drept scop traversarea frontierei și prelungirea termenului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova peste limita legală de 90 de zile. Alte motive relevante pentru acordarea protecției internaționale nu au fost invocate.

22. În aceeași ordine de idei, instanța de apel a subliniat că, din rapoartele consultate rezultă că, în prezent, pe teritoriul XXXXX nu se desfășoară niciun conflict armat, intern sau internațional, iar țara nu se află în stare de război. În consecință, nu există un risc serios de amenințări grave și individuale la adresa vieții sau integrității corporale a unui civil ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat, ceea ce relevă că nu se îndeplinesc condițiile prevăzute de legislație privind acordarea protecției internaționale.

23. Or, din circumstanțele enumerate supra, nu rezultă existența unei temeri sau a unei probabilități de persecuție în țara de origine, deoarece, reclamantul a părăsit statul de origine în mod legal și benevol, fără să fi fost supus unor presiuni directe, amenințări sau acțiuni individualizate din partea autorităților din XXXXX.

24. De altfel, instanța de apel a notat că, apelantul nu a demonstrat existența unei temeri bine întemeiate de persecuție în sensul legii și nici riscul real de a fi supus unor vătămări grave în cazul revenirii în statul de origine. În lipsa unor asemenea circumstanțe, are posibilitatea efectivă de a solicita protecție din partea statului al cărui cetățean este.

25. Cu referire la argumentele apelantului precum că a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, tranzitând Turcia, cu scopul de a-și găsi un loc de muncă și de a-și proteja viața, fiind nevoit să achite suma de 5 000 de dolari pentru a părăsi țara de origine, instanța de apel a reținut că, Ndarishikanye Alexandre, nu a exercitat drepturile care i-ar fi permis protecția în alte state tranzitate, ceea ce relevă că cererea sa de azil nu a fost determinată de existența unui pericol iminent în țara de origine, ci de dorința de a-și regulariza șederea pe teritoriul Republicii Moldova și de a găsi un loc de muncă stabil.

26. Mai mult, Ndarishikanye Alexandre, nu a demonstrat existența unei temeri bine întemeiate de persecuție, nici iminența supunerii sale unor acte de violență, tratamente inumane ori degradante, în sensul prevederilor art. 47 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

27. De asemenea, instanța de apel a menționat că apelantul nu a demonstrat existența unor acțiuni individualizate din partea unor agenți de persecuție, care să justifice acordarea statutului de refugiat sau a protecției subsidiare. În consecință, riscul real de vătămare gravă ori de persecuție în țara de origine nu se confirmă, motiv pentru care solicitarea de azil urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

La 23 octombrie 2025, Ndarishikanye Alexandre, reprezentat de avocata Bîrcă Ludmila, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

În motivarea recursului, Ndarishikanye Alexandre, reprezentat de avocata Bîrcă Ludmila, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

28. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

29. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

31. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

32. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea

recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

33. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantei recurentului la 11 noiembrie 2025, iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

35. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

36. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

37. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

40. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

41. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

43. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

44. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de

atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

45. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Ndarishikanye Alexandre, reprezentat de avocata Bîrcă Ludmila.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni